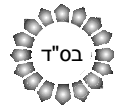


השבת

של רבי נחמן נחמן מאומן

טוב להגיד ולשיר **נְחֵם נְחֵם נְחֵם** מאומן לזכות לכל הישועות



לא ירע לבבך בתתך לו ...

[מספר אוצר היראה - צדקה, ס"ג]

עיקר הצדקה היא על ידי משפט, וזה בחינת מה שהזחירה תורה **ולא ירע לבבך בתתך לו**, כי רוע הלב זה בחינת פגם המשפט התלוי בלב, כי עיקר תיקון הצדקה הוא על ידי משפט, שהוא ההפך מרוע הלב; כי העשיר צריך לשפוט את עצמו ולהבין כי בודאי ה' יתברך עושה עמו חסד גדול שאינו ראוי אליו כלל, ונותן לו שפע ממון ועשירות, מה שכמה אנשים צדיקים וטובים ממנו אלפים פעמים, חייהם תלויים מנגד, ואין להם שום פרנסה, וסובלים דוחק גדול רחמנא לצלן, על כן בודאי אין הדין נותן שאהיה כפוי טובה נגד ה' יתברך, ובודאי חובה עלי לתת לה' יתברך חלקו אשר הזהירנו לתן לעניים.

כי באמת הכל שלו יתברך, רק שה' יתברך חמל ולא הכביד על האדם לצוות עליו לתת ארבעה חלקים להעני וחלק חמש לו, כי בודאי כך היה המידה כי האדם העובד עבודת פרך אצל חברו ומכניס רוח גדול לחברו, אף על פי כן אינו נותן לו שכר עבודתו אפילו חלק מחמש רק איזה שכר קצוב, מכל שכן האדם אצל ה' יתברך שהכל מה' יתברך ואנחנו שלו וכל אשר לנו שלו, ואנחנו צריכים לחסדו ולטובתו וישועתו בכל עת ורגע **ומבלעזו אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל ומפרנס** וכיו, בודאי ראוי לנו להחזיר הפקדון לבעליו ולחלק לצדקה כל מה שמרויח, רק לקח לעצמו פרנסתו בצמצום.

מכל שכן שהשם יתברך מקל עלינו מאד ומצוה עלינו שיתנו על כל פנים מעשר או חומש, וגם הוא מבטיחנו לתן לנו ברכה בכפלים בזכות הצדקה, וגם בעולם הבא לא יקפח שכרנו, בודאי ראוי לתן חלק ה' יתברך לעניים בשמחה רבה, אם יחשוב דרכיו וישפוט עצמו באמת, ואז יזכה להכניע רוע הלב על ידי המשפט ויקיים **ולא ירע לבבך בתתך לו**, ואז הצדקה בשלמות, כי אז מאיר בצדקה בחינת משפט, שעל ידי זה יוכל להציל את העני מן העניות לגמרי, על ידי בחינת המשפט שמאיר בו, על ידי הצדקה שנותן לו.

סיפור

[מספר כוכבי אור - ספורים נפלאים, עיין שם]

מעשה מהמהרש"א ז"ל: בעת שבנו בית הכנסת באוסטרה והיו צריכים כסף רב לבנותו, ועל כן עשו הנחת אבן הפינה בקהל רב. והכריזו למכור את הנחת אבן הפינה, עד שגביר אחד קנה את זה בשק מלא זהובים. ואחר כך כיבד את המהרש"א ז"ל שהוא יניח את האבן. ואמר לו המהרש"א שיבקש ממנו איזה דבר בשביל זה, וביקש שיהיה לו בן כהמהרש"א, וענה לו המהרש"א שזה קשה מאד ושיבקש דבר אחר, והוא התעקש דווקא בזה הדבר. ואמר לו המהרש"א: **אם כן, כשתהר אשתך תמות אתה, וכשתלד תמות היא גם כן. ואני אקבל את הילד ואגדלו אצלי.** והסכימו על זה.

וכן הווה, ונתגדל אצל המהרש"א ז"ל. והיה נסתר, שלא ראו אצלו שום גדלות. ולפני פטירת המהרש"א, צוה שהוא ימלא מקומו, וכן הווה. והרב הזה לא יצא לשום לוויה מחשובי העיר; והיה קשה בעיני הקהל, והוכיחו אותו על זה.

ואמר (הרב) להמשמש כאשר יהיה לוויה מראשי הקהל יקרא אותו. וכן הווה, ויצא הרב ונטה במפה על המטה, וראו כולם איך המלאכי חבלה חטפו את הנפטר מהמטה וכיו. ואמר להם: **אם כן הוא החשובים שלכם, איך אתם רוצים שאלך ללוותם?** ומאז הכירו כולם גדולתו, שהוא ראוי להיות במקום המהרש"א ז"ל.

חיי מוהר"ן

[מספר חיי מוהר"ן - תמ"א]

לאחד צוה רבינו זכרונו לברכה, שיהיה לו התבודדות פעם אחת ביום ופעם אחת בלילה.

פעם אחת שאל רבינו זכרונו לברכה לאיש אחד מאנשיו אם הוא רגיל להיות גונח ומתאנח [שקורין קרעכצין] בשעת התבודדות, והשיב לו: **אין** [כן]. ושאל אותו עוד אם הוא גונח ומתאנח מעומק הלב, ענה ואמר לו רבינו זכרונו לברכה: **כשאני עושה גניחה ואנחה אזי אם אני אוזו ידי על השולחן אז בשעת האנחה, אזי אי אפשר לי אחר כך להרים וליטול את ידי מעל השולחן, וצריך אני להמתין איזה שעה עד שחזור בי כוחי.**

פעם אחת, אחז רבינו זכרונו לברכה, את הרב רבי שמואל אייזיק כנגד לבו ואמר לו: **בשביל מעט דם כזה** - היינו שבחלל הלב - **תאבד את העולם הזה והעולם הבא** (ובלשון אשכנז איבער אביסעלי בליט זאלסטו אן ווערין דיא וועלט אין יענע וועלט, קרעכטץ זי אוס) **ותהיה רגיל להתאנח הרבה, עד שתיפטור אותנו ותכניע הרע שבו, ותזכה לבחינת ולבי חלל בקרבי.**



פעם אחת, דבר רבינו זכרונו לברכה, עם רבי יעקב יוסף מענין עבודת ה' כדרכו תמיד, וספר לו משל למלך ששלח את בנו למרחקים ללמוד חכמות. אחר כך, בא הבן לבית המלך, מלומד בכל החכמות כראוי. פעם אחת, צוה המלך על הבן לקח איזה אבן גדול מאד - כמו אבן הרחיים - וליטול ולישא אותו על עליות ביתו. ומסתמא לא היה יכול הבן הנ"ל לישא ולרום את האבן כי היה אבן גדול וכבד מאד. ונצטער הבן מאד על שאי אפשר לו למלאת רצון אביו המלך, עד שגילה לו המלך דעתו אחר כך, ואמר לו: **היעלה על דעתך שאני אצוה עליך דבר כבד כזה, לקחת את האבן כמו שהוא ולישא ולרום אותו, התוכל לעשות דבר זה על פי חכמתך הגדולה? אך אין כוונתי לזה כלל, רק כוונתי היה שתיקח פטיש חזק ותכה ותפוצץ את האבן לחתיכות קטנות, ובזה תוכל להעלות אותו על העליה.**

כמו כן ה' יתברך צוה עלינו שנשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים, ולבבנו הוא לב האבן. והוא אבן גדול וכבד מאד, ואי אפשר להרים אותו לה' יתברך בשום אופן, רק על ידי שנקח פטיש ונשבר ונפוצץ את לב האבן, ואז נוכל להרים אותו. והפטיש הוא הדבור. עד כאן המשל, והבן.

פעם אחת, דבר רבינו זכרונו לברכה, שצריכין לעסוק הרבה באמירת תהלים ותחינות ובקשות והתבודדות וכיו. ושאל אותו הרב רבי יודל זכרונו לברכה: **איך לוקחין לב?** (רצונו לומר: איך זוכין שיהיו הדיבורים בהתעוררות הלב). השיב לו רבינו זכרונו לברכה: **תאמרו לי אצל איזה צדיק קבלתם התעוררות הלב, העיקר הוא האמירה בפה!** רצונו לומר להרבות בדיבורים של תחינות ובקשות בפה, והתעוררות הלב בא ממילא.

צדיק

[מספר אוצר היראה - צדיק - רכ"ד]

הצדיק האמת שהוא בחינת יוסף, מרחם על הדור ומספר ומרמז להם גודל מעלת קדושתו ועוצם השגתו, ומעיר אוזניהם שכולם צריכים להתקרב אליו, כי כל עליית תורתם ועבודתם הוא על ידו, שזה בחינת מה שספר יוסף להשבטים חלומותיו ודבריו.



עצות

[מספר לקוטי עצות - עצה, ד']

❖ על ידי שמקבל עצה מצדיקי אמת נעשה המתקת הדינים, גם על ידי זה יבוא לו ישועה. גם אם אינו מקבל עצה מצדיקים, אזי אפשר שתבוא לו רעה, חס וחלילה, על ידי עצמו בבחינת **אולת אדם תסלף דרכו** וכו'. אבל אם הוא מקבל עצה מצדיקים, אף אם אחר כך לא עלתה לו יפה, הוא יודע שהוא רק מלמעלה.

תפילה

[מספר לקוטי תפילות א' - תפילה ק"ז]

בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני. רבונו של עולם, מלכי ואלקי אליך אתפלל. אליך ה' אקרא ואל ה' אתחנן. עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי. רחם עלי למען שמך, ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך, כי אתה יודע גודל חסרון העצה ועוצם רבוי הספקות שיש בלבי בכל הדברים, אשר על פי רוב כל עצתי חלוקה לשתים, ואיני יכול לתת עצות בנפשי בשום דבר למגדול ועד קטן, אשר זה הדבר היה בעוכרי, ומונע אותי הרבה מעבודת ה' ומתשובה אמתיית.

רחם עלי, בעל הרחמים. **גדול העצה ורב העלילה**, וזכני לקבל תמיך כל העצות מצדיקי וכשרי הדור האמתיים, אשר כל עצותיהם נמשכות מהתורה הקדושה, שקבלו מרבותיהם הצדיקים הקדושים האמתיים, זכנו להתקרב אליהם באמת ולקבל מהם כל העצות בכל הדברים שבעולם, הן בעבודות ה', והן בעבודות משא ומתן ופרנסה, והן בשארי עסקים, בכלם אשאל את פיהם ואזכה להנות מהם עצה ותושיה. ויאירו בי חכמתם הקדושה. ועל ידי זה יהיה נמשך עלי חסד גדול וימתיקו ויבטלו ממני כל הדינים שבעולם. ואזכה לישועה שלמה בכל עת, כמו שכתוב: **ותשועה ברוב יועץ.**

ותשמרני ותצילני תמיד שלא אכשל לעולם בעצה שאינה טובה, חס ושלום, ולא אמשיך עלי שום צער ויסורים והזק, חס ושלום, על ידי עצות נבערות, חס ושלום, רק אשתדל תמיד לקבל כל העצות מצדיקי וכשרי הדור האמתיים, באופן שיאירו בי חכמתם הקדושה. ותעורר רחמיך וחסדיך הגדולים עלי בכל עת, ותושיעני תמיד בכל מה שאני צריך להיושע בגשמיות ורוחניות, ויהיה נמשך עלי חסד אל כל היום.

ויקוים בי מקרא שכתוב: **ה' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים. רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום. עצת ה' לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור. ונאמר: ה' צבאות יעץ ומי יפירנה. ונאמר: יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. נרננה בישועתך ובשם אלקינו נדגול ימלא ה' כל משאלותיך. ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.**



עלונים: 056-741701 / 067-587032
02-5829086

תרומות: דואר, מספר חשבון 89-2255-7

מכתבים: ת.ד. 27100 ירושלים 91270

שידוכי מצוה:

056-870043 (13:00-16:00)

אבל צריכין לזה זכיה גדולה להקשיב דבריו בתמימות, כי לפעמים עוון הדור גורם, עד שגם הצדיקים והכשרים אינם רוצים להאמין בדבריו, וחושדן אותו שכל כוונת דבריו בשביל התנשאות וממשלה, שזה בחינת שאמרו לו אחי יוסף: **המלוך תמלוך עלינו** וכו', עד שעל ידי זה נעלם הצדיק מן העולם, חס ושלום.

מכתב

[מספר אבי הנחל ב'- מכתב רפ"ב]

תפילות על השלום: יד כב כד לג לט מ מא מז נו נז צד צה קז קט, וחלק ב' מ"ד (בספר ליקוטי תפילות).

כל עיקר הנפילות והירידות של הרחוקים מה' יתברך הכל על ידי בלבול המדמה וכן להפך, על ידי בירור ותיקון המדמה, על ידו זוכין לאמונה שלמה ולעלות על ידי זה אל פנימיות השכל והדעת שהוא עצם הנשמה, ועל ידי זה יזכה לרוב טוב הצפון עין לא ראתה וכו'.

על ידי ההתקרבות לצדיק האמת, זוכין לשלמות בירור המדמה ותיקון האמונה הקדושה.

מי שרוצה לחשוב על תכליתו האחרון, צריך לזוהר מאד לבלי להיות כלל זקן וחלוש כח בעיני עצמו לעולם, דהיינו שלא יפול לזיקנה ותשות כח של הסטרא אחרא, חס ושלום, ולהתחיל בכל פעם רק לחיות חיות חדש דקדושה ובכל פעם לחדש כנשר ימיו, להתחיל בכל פעם לעסוק בעבודת ה' בהתחלה חדשה ממש, כאילו לא התחיל עדיין מעולם כלל.

לפעמים צדיק גדול נתהפך לאיש אחר מחמת שנאחו בו נשמת אדם רשע, ועל ידי זה נופל לעבירות ופגמים, חס ושלום, ולפעמים נתעבר ברשע נשמה קדושה שעל ידי זה מתעורר בתשובה; וכל אדם כפי בחירתו וכפי כיסופיו והתחזקותו ואמונתו בה' יתברך, כמו כן ה' יתברך מתגלגל עמו ברחמי.

התאוות רעות הם אורבים על נפש האדם תמיד, וכל מה שהנפש יקרה וגדולה ביותר, הם מתגברים עליו ביותר ויותר, וצריך רחמים רבים והתגברות גדול להינצל מהם.

האדם הבר-שכל, כשרואה שהיצר הרע והתאוות מתגברים עליו מאד מאד ביותר, ונדמה לו שקשה לשברם, צריך לידע ולהאמין שבוודאי נפשו בשורשה היא גדולה ויקרה וגבוהה מאד מאד, ואלפי אלפים ורבי רבבות עולמות בלי שיעור תלויים בה, וצריך להתגבר לרחם עליה לבל יאבד אוצרות וסגולות יקרות מאד התלויים בנפשו, ויתגבר בכל עוז להציל נפשו מיני שחת מן העושק, והעיקר על ידי התקרבות לצדיק האמת.

אין זה דרך הענוה האמתיית להחזיק עצמו לרשע גמור, חס ושלום, ולהקטין מעלת נפשו הקדושה; רק אדרבה צריך להגביה לבו ודעתו בדרכי ה', בבחינת **ויגבה לבו בדרכי ה'**, לומר בנפשו שאין נאה לו לעשות מעשים כאלה, מעשי בהמה, כי נפשו גבוהה מאד.

אכילה

[מספר אוצר הידאה - אכילה - ק"ט]

עיקר הברורים ביותר הוא באכילת בשר, שהוא ממיני החי שיש בהם חיות ונפשות. ועל כן בודאי אי אפשר לאכול בשר כראוי כי אם על ידי התקשרות לצדיקים, אשר על ידם יש לנו כח לברר. ועל כן אמרו רבותינו ז"ל: **עם הארץ אסור לאכול בשר**, כי עם הארץ הוא אפילו קרא ושנה ולא שמש תלמידי חכמים, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, היינו מי שאינו מקושר לצדיקים וחכמים אמתיים, בודאי אי אפשר לו לאכול בשר, מאחר שאין לו כח לברר הנפשות והניצוצות הקדושים שיש בבשר, כנ"ל.

אחינו בית ישראל

תרמו נא בעין יפה
למען קיום הוצאת
העלון

בכל סניפי הדואר
חשבון 89-2255-7

תזכו למצות